

Ocvlvs, Hoc Est: Fvndamentvm Opticvm

Scheiner, Christoph

Freiburg i. B., 1621

Cap. XIX. Quæst 16. Quare aliqui per cauaspecilla agre vident, & dolorem
oculoru[m] adsciscu[n]t?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71258](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-71258)

signari posse videntur, quod vinum multum spiritus tam animales quam vitales augeat; illi tunicas & humores oculi distendunt, quo sit ut Crystallinus globosior redditus communem basin ante Retinam finiat & imaginem in multis dispersiat; hi copia vint aucti per laterales radios in Retinam allatos obiectum sentiunt, eo quod ibidem in communem quandam annularem basin concurrant. Sobris varia oculorum humectatio radios etiam in diversas imagines solet distinguere; sed & naturalis Crystallini globositas, & spirituum visoriorum temperies ad hanc rem multum facit. Hoc certum in hisce casibus eas rerum imagines, quæ medullum humoris Crystallini peragunt, in formale visus organum, quod Retina est, exiguum quid posse, sed solas laterales in Retina picturas sentiri, quæ quidem circum circa in eadem efformarentur, si supercilium planè apertum esset; nunc autem quia id plerūque aliquam pupillæ portionem obtagit, speciei amplitudini ex ea parte in Retina tantundem decedit; & hinc secundum latitudinem, nō autem altitudinem geminatur, veletiam triplicatur aut quadruplicatur; quia totius pupillæ capacitas secundum utrumque oculi angulum semper patet. Signum huius evidens est hoc; quod, si oculum una cum capite flectas, ut alterius angulorum sursum specter, rem sursum & deorsum multiplicè aspicias. Et sic alteri etiam questionis membro satis factū esto.

CAPUT XVII.

Quare Myopes adhibito specillo conuexo, omnia paulò remotiora per nebulam, vicinissima clarè vident?

Qvia basis communis obiectorum remotorum per duas lentes breuiatas, Retinam non assequitur; vicinorum producitur, tandemq; plenè apprehendit.

CAPUT XIX.

Quare aliqui causis adhibitis specillis omnia per nebulam, & cum dolore oculorum vident?

Quia

QVia cauum conuexo adiectum basin communem protrudit longius, hinc imago ultra Retinam excurrit, & confusio in Retina manet, dumque potentia videndi interuallū inter Crystallinum & humorem & tunicam Retinam produceatur, & humorem Cryhallinum conglobat, &c., dolor ex neruorum attractione enascitur, & oculi lachrymæ sepe consequuntur, &c.

P O R I S M A T A .

AXIS Opticus non cadit ulla sui portione in neruum Opticum; quia axis est perpendicularis ad Corneam, & cius aliorumq; humorum & tunicarum centra traiicitur extra quæ neruus opticus ad latus in oculi tunicas sese exsinuat.

2. Vnicum tantum est planum, quod per axem & nerui medium traducitur, & in illo plano iacet etiam alterius oculi axis & neruus, neque possibile est absque violentia alterutrum oculorum ex illo educi. Quod si contingat, obiectum duplicatur, & vnum altero altius & depresso videtur. &c. In hoc plano est horopter,

3. Planum per axem priori ad rectos traductum, est in quo oculus res secundum altitudinem percipit, & haec plana ordinariè non sunt æquidistantia, sed ante oculum ad se inclinant, in communem lineam in obiecto visibili terminatam. Hinc fit, axes opticos non esse parallelos; neque angulos æquales semper facere, sed maiores aut minores pro obiecti distantia. Item oculos ad se conuergere & diuergere; præterea unum plus altero moueri posse dextrorsus aut sinistrorsus. Imo uno stante, alterum moveri. &c.

4. Motus oculi ad omnem loci differentiam ideo datus est, ut in quamlibet obiecti partem axem opticum transferat, & haec via eandem distinctissimè percipiatur.

5. Axis Opticus est radius ad omnes oculi tunicas & humeros rectus, qui solus & vnius est is, qui per medium oculi incedit, reliqui omnes alicubi infringuntur. Hinc errant, qui putant axem opticum esse illum radium, qui ad superficiem rei visæ rectus exi-

Hh 3

star: